

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XIII. ročník
číslo 7/2015

Pravá radosť k nám neprichádza od stvorenia,
ale od tvorca.

Sv. Bernard z Clairvaux

Šíriťme za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Ohrozený človek a
sila zľutovania

strana 3

Zažili sme

Letný tábor našej
farnosti

strana 4-5

Prímestský farský
tábor

strana 6-7

Zaujalo nás

Zo života Klubu
kresťanských
seniorov PE-mesto

strana 7-9

Boli sme pri tom

26. Mladifest v
Medžugorí

strana 10-12

Týka sa nás

Cirkevná základná
škola Jána Krstiteľa

strana 13

Zaujalo nás

„Premôž ľahostajnosť
a vydoby pokoj“

strana 14

Farská kronika

od 13.5. do 24.8.2015

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Sára Magátová, Patrik Rendek,
Max Guba, Natália Bielichová,
Dorota Vojteková,
Linda Smatanová, Alica Holická,
Jakub Kurtulík, Boris Pokorný,
Nikola Hubinská,
Michaela Mazánová,
Sabína Kajabová, Emma White,
Hana Novotná, Marko Burza,
Sofia Ducká, Zara Merková,
Nina Svoradová, Pavel Kováč,
Tifany Stojková, Šerezáda Stojková,
Samuel Kvačák, Denis Stojka,
Ladislav Stojka, Lucia Patáková,
Karmen Perutková, Samuel Lakatoš,
Sofia Čanji, Liliana Pihíková,
Vanessa Jánošíková, Lukas Jánošík

S nádejou na večný život sme
odprevadili:

Jozefína Balúchová, 91 r.
Danka Hašková, 69 r.
Vincent Utekal, 57 r.
Pavel Števanica, 83 r.
Eva Linkeschová, 72 r.
Jozef Bukovský, 89 r.
Dáša Andrušková, 55 r.
Magdaléna Hanková, 75 r.
Jozef Valaštin, 77 r.
Vladimír Benko, 68 r.
Lubomíra Krásna, 58 r.
Jozef Křapka, 73 r.
Rudolf Balugh, 62 r.
Stanislav Bernát, 66 r.
Michal Vančo, 81 r.
Daniela Vlčková, 57 r.
Rozália Kovalčíková, 67 r.
Jozef Petreje, 76 r.
Štefan Anovčín, 50 r.
Zlatica Jamrišková, 81 r.
Sonja Poláková, 66 r.
Stanislav Jančovič, 75 r.
Jozef Sunega, 41 r.
Danica Paulovičová, 60 r.

Sviatosť manželstva prijali:

Pavel Makva a Jana Belianská, Daniel Kasala a Eva Ďurinová, Tomáš
Mozola a Zuzana Karvayová, Lukáš Baláž a Timea Kotlárová, Pavel
Kováč a Lucia Chochulová, Martin Janek a Andrea Priekalová

Pozvánka

Klub kresťanských seniorov PE-mesto všetkých veriacich srdečne
pozýva na program slávnostného trojdňa pri príležitosti výročia
požehnaní krížovej cesty Povýšenia sv. kríža, ktorý sa uskutoční v
dňoch 12.9. - 14.9.2015.

Liturgický kalendár

6.9. - 23. nedeľa v cezročnom období
13.9. - 24. nedeľa v cezročnom období
15.9. - Sedembolestnej Panny Márie - patrónky Slovenska
20.9. - 25. nedeľa v cezročnom období
27.9. - 26. nedeľa v cezročnom období

Ohrozený človek a sila zľutovania

Krátky titulok v tomto úvode som si vybral z nemeckého vydania druhej encykliky sv. Jána Pavla II., ktorá bola o Božom milosrdenstve a mala názov *Dives in misericordia*. Nemecké vydanie však vyšlo pod názvom *Ohrozený človek a sila zľutovania*.

Spoločnosť, v ktorej žijeme, akoby kráčala opačným smerom ako ohlásený čas Milostivého roku Božieho milosrdenstva. V našej spoločnosti bažiacej po elitnosti, žiaľ, často platí

„nech je pochválené všetko, čo spôsobuje tvrdosť“. Aj Boha a vieru v neho likvidujeme preto, aby sme nemali súcit s človekom... Lebo mať súcit je ľudská nie sila, ale slabosť. A ten, kto chce tvoriť „svetlý zajtrajšok“, musí byť tvrdý v reči, správaní a možno až vo svojej vyprofilovanej, strojene nacvičenej chôdzi.

Žiaľ, chválime dnes všetko, čo spôsobuje tvrdosť. Mnohí máme dojem, akoby sociálno-darvinistické tendencie s právom len pre silnejšieho sa znova bezohľadne presadzovali v sebeckých záujmoch.

S blížiacim sa Rokom Božieho milosrdenstva kresťanské poslanstvo chce ponúknuť najsilnejší význam slova **súciť s trpiacim človekom a**

milosrdenstvo so srdcom pri chudobných... Teda tam, kde je potrebné mať srdce, ktoré je schopné otvoriť sa pre druhého aj zľutovaním.

Snáď s blížiacim sa Rokom Božieho milosrdenstva mali by sme vstúpiť veľmi úprimne a odhodlane do procesu sebaopotvrdenia tým spôsobom a tak, že oslobodíme sa sami od seba. Prekonáme sa... Prekročíme svoj vlastný tieň, **aby sila zľutovania odstránila ohrozenia človeka.**

ÚVODNÍK

Na začiatku nového školského roku a s približujúcim sa Rokom Božieho milosrdenstva, chcem spolu s vami prežiť tento približujúci sa čas ako čas vzácneho Milostivého roku.

V modlitbe
Vladimír

Letný tábor našej farnosti

„Leví kráľ“

Týždeň od pondelka 10.8. do piatku 14.8. bol pre niektoré z detí našej farnosti a okolia nezabudnuteľný. Zažili sme spoločný čas v letnom tábore na chate Odevák Kubrica neďaleko Trenčína. Bolo nás spolu 19 detí 9 animátorov, zdravotníčka a pán kaplán.

Náš tábor sme začali v pondelok skoro ráno pred vlakovou stanicou v Partizánskom. Tu sme sa všetci rozlúčili so svojimi blízkymi a nasadli na vlak smer Trenčín. V Trenčíne nás čakala prehliadka Trenčianskeho hradu. Všetci sme si užili výhľad z veže a taktiež predstavenie sokoliarov. Okolo obeda sme dorazili na chatu a všetci sme si po dlhšej ceste vychutnali obed.

Program začal tým, že si skupinky stavali svoj príbytok v lese z prírodných materiálov. Deti boli veľmi šikovné a ich domčeky sa naozaj vydarili. Program sa niesol v duchu rozprávky Leví kráľ. Každý animátor mal predstavovať jednu postavičku z tohto príbehu a deti postupne odhaľovali kto je kto. Každý deň museli skupinky zdolávať pripravené úlohy, a tým pomôcť hlavnému hrdinovi Simbovi poraziť jeho nepriateľa Scara a získať korunu, čo sa im aj podarilo. V stredu sme sa vydali na prechádzku do lesa a vychutnávali sme si krásne výhľady na prírodu. Počas prechádzky si deti zahrli logickú hru a pomohli rozprávkovej postavičke Nale k vyliečeniu z choroby.

Tento rok sme mali k dispozícii aj bazén, ktorý sme naplno využili. Všetci sme sa vyšantili vo vode, zahrli sme si rôzne vodné súťaže a najmä sme sa schladili v horúčave.

Každý deň sme v popoludňajších hodinách slávili svätú omšu buď vonku v prírode, alebo niekedy v spoločenskej miestnosti. Tieto chvíle v Božej prítomnosti boli obohacujúce pre každého z nás.

Významným zážitkom pre všetkých bola nočná hra, ktorá aspoň na chvíľu vystrašila aj tých najodvážnejších z nás. Zážitky z nej sme si rozprávali až do konca tábora.

Deti tiež veľmi bavila hra na obchodníkov, ktorú sme pre veľký záujem opakovali dvakrát. Z niektorých obchodníkov sa stali takmer milionári.

Posledný večer bol veľmi príjemný. Mali sme táborák, opiekli sme si špekáčik a zaspievali. Spoločne sme sa podelili o svoje dojmy z celého tábora a večer zakončili diskotékou. V piatok sme si ešte vyhodnotili táborové súťaže a rozdali ocenenia. Po zbalení si všetkých vecí sme dostali jedlo na cestu a vyrazili sme na cestu domov. Bola trochu dlhšia, ale všetci sme čakanie na spoje zvládli a živí, zdraví a plní zážitkov sa zvitáli s rodičmi.

Zuzka ☺

ZAŽILI SME

Touto cestou by som sa chcela poďakovať v prvom rade Pánu Bohu za to, že nám dal nápady, schopnosti a energiu na zorganizovanie dvoch táborov v našej farnosti. Taktiež sa chcem poďakovať kňazom našej farnosti, že nám umožnili a tiež pomohli zorganizovať letné tábory pre deti. Ďalej moja vďaka patrí všetkým animátorom, ktorí venovali svoj čas a energiu na prípravu a realizovanie oboch táborov a to dobrovoľne a bez nároku na odmenu. A napokon sa chcem poďakovať

všetkým sponzorom, vďaka ktorým sme oba tábory mohli pokryť finančne i materiálne, najmä za finančný príspevok Mestu Partizánske, pánovi primátorovi Jozefovi Božikovi a občianskemu združeniu Lavína Partizánske. Taktiež ďakujem aj všetkým ostatným sponzorom, ktorí prispeli finančne alebo materiálne a nechceli byť menovaní. Nech vám všetkým túto pomoc odmení náš Nebeský Otec a nech vás hojne požehnáva.

Prímestský farský tábor „Z rozprávky do rozprávky“

Leto by malo byť pre deti obdobím oddychu, zábavy a zážitkov, o čo sa už niekoľko rokov snaží tím animátorov z našej farnosti v Partizánskom. Len čo deťom skončil školský rok, otvorili sme brány fary a prvé tri dni sme sa o časť detí prihlásených na prímestský tábor starali. Spoločne sme sa spoznávali, hrali rôzne hry, tvorili sme farebných maskotov a mali sme aj menšiu prechádzku na križovú cestu.

dokonca nezdolateľné. Najskôr sme sa jednotlivo venovali skupinkám, maľovali na tričká, ktoré nám neskôr poslúžili nielen ako dresy, ale aj pekná pamiatka, zoznamovali sa s novými tvármi. Vytrvalosť a trpezlivosť počas nasledujúcich disciplín im pomohli zvládnuť aktivity prvého dňa, a tak sme sa mohli presunúť k utorku. Rozprávka o kučeravej ryšavej dcére škótskeho panovníka, ktorá sa nechcela podriaďiť

ZAŽILI SME

Pondelok sa však začal ozajstný tábor. 15 animátorov malo na starosti 35 detí vo veku od 5 rokov, čo v tých horúčavách, uznajte, skutočne dalo zabráť. Téma tábora - „Z rozprávky do rozprávky“ - bola do dňa zakomponovaná piatimi obľúbenými animákmi: Turbo, Neskrotná, Veľká šestka, Ľadové kráľovstvo a bodkou za týždňom bol príbeh o mladosti milého zeleného (zl)obra Shreka.

Pondelňajší príbeh odvážneho rýchleho slimáka deti naučil nevzdávať sa napriek tomu, že sa úlohy stojace pred nimi zdali príliš náročné, alebo

určenému osudu, nás preniesla do lesného prostredia z obdobia stredoveku. Každý si mohol vyskúšať Meridine obľúbené aktivity, ako napríklad strieľanie z luku, šplhanie, lovenie jablák a bojovali aj proti „medveďom“. Myšlienkou príbehu bola dôležitosť rodiny a toho, ako tieto vzťahy nemôžu roztrhnúť. Preto deti na znak spojenia Meridinej rodiny ušili z filcu srdiečka (a aké krásne!). Streda sa niesla v duchu príbehu o šikovnom chalanovi a robotovi, ktorý mu pomohol poraziť vlastný hnev, a tak pomôcť iným. Pomoc a spolupráca viedli deti naprieč

dňom, v ktorom mali neľahkú úlohu - vyliečiť troch animátorov z rôznych chorôb. Nebolo to jednoduché, no keď sa zapojil každý a využil to, v čom vynikal, nakoniec sa im to podarilo. Presne tak, ako hrdinom z rozprávky o Veľkej šestke. Vo štvrtok sa u nás trochu ochladilo, lebo sme sa ocitli v ľadovom kráľovstve. Samozrejme, len v rámci rozprávky. Deti čakalo množstvo úloh, aby zabránili trvalému ľadu a potrebovali k tomu aj pomoc rozličných rozprávkových postavičiek, ktoré v parku hľadali. A po hrách sme sa dočkali aj vyťaženej grilovačky.

Piatok bol zaujímavo prepojený s rozprávkou o tom, čo bolo so Shrekom pred tým, než sa ocitol vo svojom močiarí. Skupinky chodiace po stanovištiach počúvali časti príbehu a zároveň ich aj mohli prežiť. Doobeda

mali výcvik, aby sa z nich stali správni zlobri a poobede sa vybrali po Shrekových stopách naprieč rôznymi miestami. Pomohli mu dostať sa z väzenia, vyloviť vzácne drahokamy a navždy zastaviť vojnu medzi ľuďmi a zlobami.

Keďže nám celý týždeň hrialo slnko, niekoľkokrát sme sa schladili obľúbeným vodným volejbalom. Na konci každého dňa sme sa taktiež zapozerali do rozprávok, a tak sme si lepšie priblížili ich dej.

Tábor vďaka snahe detí vyhral vlastne každý, a preto si decká zaslúžili sladké odmeny. Na pamiatku sme si odniesli loptičky s logom tábora, ktoré nám všetkým budú pripomínať nezabudnuteľný týždeň plný smiechu, priateľstiev a zážitkov.

Diana Turčeková

Zo života Klubu kresťanských seniorov Partizánske - mesto

Klub kresťanských seniorov Partizánske - mesto aj v posledných týždňoch či mesiacoch s pomocou Božou rozvíjal svoju činnosť v rámci svojho programu, ktorý schválilo výročné členské zhromaždenie klubu vo februári tohoto roku.

V stredu 13. mája sme usporiadali pútnický zájazd na Staré Hory k Matke Božej starohorskej v rámci púte kresťanských seniorov. Púte sa zúčastnili seniori zväčša z našej diecézy. Boli tam však účastníci aj z iných kútov Slovenska. Slávnostnú sv. omšu v

bazilike slúžil náš otec biskup Marián Chovanec. Po sv. omši sme sa pomodlili v bazilike modlitbu krížovej cesty.

Na svätodušný pondelok 25. mája sme sa zúčastnili slávnosti 5. výročia posviacky kláštora a kostolíka u pátrov benediktínov v Sampore. Aj keď s komplikáciami, predsa sme sa tejto milej slávnosti mohli zúčastniť a tiež poďakovať Pánu Bohu za dielo, ktoré v Sampore pátri benediktíni s pomocou mnohých dobrodincoŧ vybudovali. Po sv. omši a občerstvení, ktoré pátri pre účastníkov pripravili, sme na spiatočnej

ceste ešte navštívili drevený starobylý kostolík v Hronseku, ktorý je kultúrnou pamiatkou a zapísaný v záznamoch UNESCO.

Sampore

Z oboch týchto pútí či zájazdov mali účastníci pekné duchovné zážitky. Cesta do Sampora sa mohla uskutočniť aj vďaka finančnej podpore mesta Partizánske. Vďaka Pánu Bohu, že sme sa všetci z oboch pútnických zájazdov zdraví a šťastní vrátili domov.

Hronsek

V nedeľu 21. júna viacerí členovia klubu spolu so svojimi rodinnými príslušníkmi prežili pekné nedeľné popoludnie v záhrade sestričiek vykupiteľiek, ktoré nás milo a rady prijali. Posedenie pri opekačke bolo znásobené milou návštevou, keď nás prišli pozrieť a porozprávať sa vdp. dekan Vladimír Farkaš, vdp. Stanislav Grešša, ktorého na vozíku priviezla

sestrička Daniela a tiež vdp. kaplán Jozef Mikula, ktorý účastníkom posedenia nakoniec udelil kňazské požehnanie, čo bolo pekným záverom tohoto nedeľného posedenia.

Na návšteve u sestričiek

V sobotu 4. júla v predvečer sviatku sv. Cyrila a sv. Metoda, našich vierozvestcov, sme boli účastní púte na Velehrade v miestach, kde spomínaní svätci začali svoju misiu u našich predkov. Boli sme účastní sv. omše, pri ktorej celebroidali všetci otcovia biskupi Čiech a Moravy, čo bol sám osebe pekný duchovný zážitok. Prezreli sme si podzemie velehradskej baziliky a tiež kaplnku, kde sa modlil Sv. Otec, dnes už svätec, Ján Pavol II. pri návšteve Velehradu v apríli 1990 a odkiaľ odletel na vajnorské letisko, kde slúžil sv. omšu pri prvej návšteve Slovenska. Na späťcestnej ceste sme sa zastavili na tiež známom pútnickom mieste Sv. Hostýn, kde sme sa zúčastnili sv. omše slúženej pre pútnikov od Trenčína a na cestu sme dostali požehnanie so Sviatosťou Oltárnou. V autobuse sme sa pomodlili večeradlo Panny Márie a ruženec k Božiemu milosrdenstvu, zaspievali sme si a bolo nám celkom fajn. Účastníci púte si veľmi pochvaľovali a boli radi, že sa tejto púte zúčastnili. Pútnický zájazd

na Velehrad sa mohol uskutočniť aj vďaka finančnej pomoci mesta Partizánske.

V máji a v júni absolvovali naši členovia, ktorí sa prihlásili do projektu EVARS, ďalšie dve prednášky v tomto smere. Projekt EVARS je v krátkosti pomoc seniorov, ktorí chcú a môžu, pomôcť seniorom, ktorí sa dostali do

Na prednáške projektu EVARS

sociálnej alebo zdravotnej núdze. Naši členovia, ktorí tieto prednášky absolvovali, sú pripravení pomáhať v rámci svojich možností tým svojim rovesníkom, ktorí to budú potrebovať. Ak máte okolo seba človeka, ktorému chcete v tomto smere pomôcť radou či iným spôsobom, obráťte sa, prosím, na mňa, ako hlavného koordinátora tohoto projektu. Už teraz ďakujeme za dôveru.

V utorok 18. augusta sme usporiadali pre našich členov, ich rodinných príslušníkov a známych výlet do blízkej rekreačnej oblasti Lubianka. Začiatok výletu patrilo sv. omši, ktorú v miestnom kostolíku pre účastníkov odslúžil vdp. Miroslav Hlaváčik, pán farár z Hornej Vsi. Bol to ozaj krásny duchovný zážitok. Potom sme sa presunuli do rekreačného zariadenia manželov Štálnikovcov, kde sme si pochutnali na výbornom guláši a

dobrotách všakovakého druhu. Aj sme si trochu zaspievali, zatancovali a takto sme vďaka Pánu Bohu prežili celkom peknú časť dňa, aj keď nám počasie celkom neprialo. Aj týmto spôsobom chcem poďakovať všetkým, ktorí sa výletu zúčastnili, zvlášť vdp. Hlaváčikovi za odslúženie sv. omše, manželom Štálnikovcom, pani Bridovej aj ostatným ženičkám z Lubianky a v neposlednom rade pánu Straňákovi za dopravu na Lubianku a späť.

Pripravujeme

Na september pripravujeme v spolupráci s rím.-kat. farským úradom (s vdp. dekanom Vladimírom Farkašom) na 12. - 14.9. slávnostné trojdnie pri príležitosti 2. výročia požehnania Krížovej cesty Povýšenia sv. kríža. Bližšie informácie budú na plagátoch vydaných k tejto príležitosti, alebo vo farských oznamoch.

Ako je už vo všeobecnosti známe, pripravuje sa 2. národný Pochod za život v nedeľu 20.9. v Bratislave. Pri tejto príležitosti bude objednaný autobus (ak bude potrebné, aj dva), aby sme sa z našej farnosti či z celého mesta mohli tohto pochodu zúčastniť, a tak podporiť klasickú rodinu a ochranu života už od počatia. Už teraz vyzývam, poďme podporiť do Bratislavy túto bohumilú vec.

Stanislav Husár
predseda klubu kresťanských seniorov
Partizánske - mesto

26. Mladifest v Medžugorí

31.7. - 6.8.2015

Posledný júlový deň som sa s kamarátom zúčastnil 26. Mladifestu v Medžugorí. Na pútnický zájazd sme šli autobusom z farnosti Trnavá Hora aj s ich pánom farárom.

Pred príchodom do Medžugoria sme mali 9 hodín prestávku, ktorá začala svätou omšou v chorvátskych Lurdoch - vo Vespri, ktoré sa na nachádza pätnásť minút pešej chôdze od veľkého počtu pláží prímorského mesta Makarska. Po plávaní v mori sme sa autobusom dostali na hranice Federácie Bosna a Hercegovina, kde nám skontrolovali občianske preukazy. Po necelých dvoch hodinách sme sa dostali do Medžugoria. Po ubytovaní v malom penzióne sme sa o devätnásť hodine zúčastnili otvorenia

Mladifestu, ktorý začal uvítaním národov. Na pódiu amfiteátra za farským kostolom sv. apoštola Jakuba sa predstavovali jednotlivé krajiny sveta. Najprv sa predstavili mladí z

farnosti Medžugorie a potom mladí z Federácie Bosna a Hercegovina. Po nich sa predstavovali iné krajiny. Slovinci sa prihovorili slovami „Pochválený Buď Ježiš Kristus“. Zaujímavý príhovor a pieseň mali pútnici z Nigérie, ktorí spievali a zároveň zvonili na kravskom zvone. Prosili za modlitby za oslobodenie ich krajiny od islamistickej sekty Boko Haram. Veľký potlesk získalo Poľsko aj Taliansko. Ale najväčší potlesk získali pútnici zo Sýrie. S tabuľou a nápisom Sýria v arabčine a potom v angličtine prosili Pannu Máriu za mier pre ich milovanú vlasť. Po predstavení začala sv. omša v chorvátčine. ☺ Celý program Mladifestu viedol medžugorský františkán – otec Marinko Šakota. Počas omše aj celého festivalu sme chválili Pána Boha piesňami v rôznych jazykoch. Boli to festivalové piesne, ktoré sa už spievajú roky. Po svätej omši bola polhodinová adorácia pri veľkej monštrancii s Eucharistiou. Na konci dňa bol na veľkoplošných obrazovkách v rôznych jazykoch napísaný program na ďalší deň. Každé ráno od 9. hod. boli svedectvá ľudí aj s piesňami a od 12. do 16. hod. bola kvôli horúčavam štvorhodinová prestávka. O 16. hod. pokračovali svedectvá, dve modlitby ruženca, svätá omša a po nej adorácia. Druhý deň v noci pred kostolom mladí z Poľska piesňami oslavovali Boha, podobne o niečo ďalej spievali a tancovali libanonskí pútnici. Mávali libanonskými vlajkami, jeden z ich kňazov ju mal až na dlhej udici. Modlili sa aj arabsky a potom pokračovali v spievaní a tancovaní. Mali so sebou aparatúru aj s mikrofónom a klávesmi. Zaspievali a zatancovali svoje národné piesne aj pesničky festivalu. Asi tak hodinu po polnoci skončili. V nedeľu sme mali slovenskú svätú omšu o dvanásť hodine. Na druhý deň okolo piatej podvečer som putoval len v sandáloch na Podbrdo, miesto zjavenia Panny Márie - Gopsy - ako ju tu v Medžugorí všetci volajú. Cesta viedla okolo hotelov, potom poľnou cestou okolo vinohradov, kde po oboch stranách boli predávajúci so suvenírmi. Hercegovskí Chorváti sú milí ľudia, pozdravia vás, aj keby ste si u nich

nič nekúpili, slovom „Dobrdan“. Cesta potom viedla na kopec, okolo ktorého boli postavené

obchody so suvenírmi, hotely a reštaurácie. Predávali tu aj korytnačky. Podbrdo je skalnatý vrch s veľkými hnedými kameňmi. Sú tu tabule so zastaveniami križovej cesty. Sú tu aj po oboch stranách umiestnené svetlá pre pútnikov, ktorí sem chodia v noci. Je tam ticho a počuť tam len cikády. Na vrchu Podbrda je miesto, kde sa zjavila Gospa šiestim vizionárom. Je tam postavená biela socha Panny Márie, kráľovnej pokoja. Rovnaká, aká je postavená aj pri kostole. Pár metrov naľavo od nej je umiestnený kríž s ukrižovaným Ježišom. Je odtiaľ nádherný pohľad na Medžugorie a okolie. Máte tu pocit spojenia tohto miesta s nebom. Je to miesto pokoja, kde sa ľudia modlia. Nádherné miesto pokoja a rozjímania! Ďalší deň skoro ráno

sme išli na Križevac, kde sme s veľkým počtom pútnikov z celého sveta absolvovali pobožnosť križovej cesty. Aj tu boli tabule so zastaveniami. Oproti Podbrdu je Križevac trikrát väčší. Počas výstupu sa pobožnosť križovej cesty modlili aj iné skupiny pútnikov v rôznych jazykoch, ale najmä v taliančine. Nakoniec sme sa po štrnástom zastavení dostali k obrovskému krížu. Po tomto namáhavom výstupe sme sa pri ňom odfotili. Predposledný deň festivalu sme si vypočuli svedectvo ženy z Rwandy z kmeňa Tutsiov, ktorá sa ako mladé dievča skrývala tri mesiace s viacerými ženami v jednej kúpeľni jej suseda z kmeňa Hutua, dokiaľ

genocída v krajine neskončila. Dostala od otca ruženec, ktorý sa vtedy modlila aj 12 hodín denne. Keď sa ho modlila, premýšľala o slovách modlitby Otče náš: odpusť nám naše hriechy, ako i my odpúšťame svojim vinníkom. Nemohla pochopiť, ako môže odpustiť vrahom, ktorí zabíjajú prislušníkov jej kmeňa, aj jej rodičov a súrodencov. Po pokračovaní modlitieb ruženca ju po určitom čase osvietil Duch Svätý, zalialo ju teplo po celom tele a našla pokoj aj vo svojej duši. Pochopila tie slová a v duchu im odpustila slovami: Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia. Po skončení genocídy sa po rokoch stretla vo väzení s vrahom jej rodiny. Povedala, že muž, čo vyvraždil jej rodinu bol strapatý a hanbil sa pred ňou. Vtedy sa jej potvrdili pravdivé slová odpustenia – Otče, odpusť im, lebo nevedia čo činia. Pred obedom mala prihovor vizionárka Mirijana Dragičević. Povedala mladým dnešnej doby posolstvo Kráľovnej pokoja: „Drahé deti, pozývam vás k osobnému obráteniu. Tento čas je pre vás! Boh nemôže bez vás uskutočniť svoj plán. Drahé deti, narastajte deň, čo deň cez modlitbu stále bližšie k Bohu. Dávam vám zbraň proti Goliášovi, hľa, vašich 5 kameňov: modlitba ruženca - modlitba srdcom, Eucharistia, Sväté písmo, pôst a mesačnú spoveď.“ Dodala, keď sa nedokážete modliť denne modlitbu ruženca, začnite sa modliť postupne, najprv 7-krát Otče náš, Zdravas Mária a Sláva otcu. A potom to

pôjde samo, až nakoniec otvoríte srdce aj pre celý ruženec. Posledný večer festivalu počas omše bolo prinesené k oltáru stovky metrov dlhé plátno s modlitbami a prosbami od všetkých ľudí, ktorí tu boli. Po ukončení programu sa ešte spievali rôzne Mladifest piesne. S kamarátom som sa potom pobral pred kostol, kde Poliaci zas ako každý večer spievali a tancovali. Ďalej od kostola boli zas libanonskí pútnici a piesňami velebili Pána Boha, Ježiša a Pannu

Máriu. Po chvíli som zbadal, že za radujúcimi sa ľuďmi je libanonský kňaz, ktorý predtým mával ich vlajkou na udici, ako prikladá ruku na hlavy mladých ľudí, ktorí potom padajú na zem. Bol to

katolícky charizmatický kňaz, ktorý vlieval do ľudí Ducha Svätého. Po chvíli sme sa aj my odhodlali ísť k nemu. Poprosil som ho slovami „Padre, please...“ a prišiel ku mne a ku kamarátovi. Dotkol sa prstami môjho čela a za pár sekúnd som pocítil neuveriteľné teplo, neopísateľné chvenie a mal som pocit pokoja. Pomaly som padol na zem, ale nestratil som pri tom vedomie a hneď o pár sekúnd som sa zodvihol zo zeme. Keď som šiel za kamarátom, ešte stále sa mi chvelo telo. Bol to neopísateľný duchovný zážitok! Po pár minútach rozjímania na lavičke pri soche Gypsy som zbadal, že Libanonci pomaly končia, hudba už nehrala. Chcel som sa odfotiť s nimi aj s ich vlajkou s cédrovým stromom v

strede. Jedna z Libanončaniek, Rita, sa ma po anglicky opýtala, odkiaľ som. Odpovedal som, že zo Slovenska, pričom som ukázal na našu vlajku trčiacu mi z batoha. Vytiahla ju a spolu s ňou nás ostatní odfotili, s našou malou a ich veľkou vlajkou. ☺ Poďakoval som Libanonke, ktorá nás odfotila mojim mobilom a za pár minút som k nim prišiel aj s dvoma pohľadnicami Slovenska, ktoré som si zobral a daroval som im ich. Rita chcela, aby som na pohľadnice niečo napísal. Počas písania som započul, ako jeden z Libanoncov rozpráva s niekým po anglicky a hovorí, že nechápe, že všetci pútnici hovoria, že sa modlia za Libanon a že nechápe prečo...

Napísal som jej na pohľadnicu, nech Boh žehná Libanon a podpísal som sa. Na druhú som napísal: Nech Kraljicamira zachráni Libanon. Oba texty som napísal v angličtine. Dnes, keď sú kresťania na Blízkom východe zabíjaní, prenasledovaní a utekajú z domovov, v Libanone majú zatiaľ pokoj. Libanon založili v minulosti prenasledovaní arabskí kresťania, ktorí ušli pred prenasledovaním moslimami. Smutné je, že dnes sú už menšinou v krajine, aj keď stále tvrdia, že Libanon je kresťanská krajina. Buď sa mýlime a demografické údaje klamú, alebo si to kresťania v Libanone nechcú pripustiť... Sýrski kresťania tvoria väčšinu utečencov v Libanone, lebo tam milióny utiekli. Podľa jednej Libanonky pri

svedectve o viere a šírení modlitebných spoločenstiev v ich zemi vravela, že je z kresťanskej krajiny. Medžugorie navštívilo 75 tisíc pútnikov z Libanonu, pričom celkový počet pútnikov bol 155 tisíc. Po odchode z Medžugoria sme mali opäť 9-hodinovú prestávku na Makarskej, ktorej prechádzala sv. omša vo Veprici. Večer toho dňa sme odtiaľ vyrazili a ráno sme už boli na Slovensku.

Ďakujem Pánu Bohu, že som mohol navštíviť Medžugorie s jeho milými obyvateľmi. Za návštevu vrchu Podbrdo, miesta zjavenia Panny Márie. Ale najmä za stretnutie s milými libanonskými kresťanmi z Blízkeho východu, kde sú kresťania prenasledovaní, zabíjaní a vyhánaní. Najviac ale za vyliatie Ducha Svätého libanonským duchovným otcom.

Peter A.

Cirkevná základná škola Jána Krstiteľa

1. časť

CIRKEVNÁ ZÁKLADNÁ ŠKOLA
JÁNA KRSTITEĽA
PARTIZÁNSKE

Nový školský rok 2015/2016 je v Partizánskom výnimočný z niekoľkých dôvodov. Jedným z nich je skutočnosť, že svoje brány po prvýkrát otvára novovzniknutá škola pre žiakov prvého ročníka. Je to Cirkevná základná škola Jána Krstiteľa - Božie dielo, za ktorým stoja roky modlitieb, usilovnej práce, obety a námahy. S radosťou a bázňou môžeme konečne na vlastné oči vidieť, ako sa sen mnohých v našom meste stal skutočnosťou. Za to všetko patrí vďaka a chvála nášmu Bohu.

Zriaďovateľom CZŠ Jána Krstiteľa je Koinonia Ján Krstiteľ - Oáza Sklené. Koinonia je celosvetovou katolíckou evanjelizačnou komunitou. Jedným z charakteristických znakov Koinonie Ján Krstiteľ je priateľstvo. Práve prostredie priateľstva, prijatia, radosti a otvorenosti chce nová škola ponúknuť svojim žiakom a ich rodinám.

Hlavnou misiou školy je aktívnou spoluprácou s rodičmi žiakov vychovávať a vzdelávať samostatných, charakterných a zodpovedných ľudí, ktorí dokážu tvorivo a kriticky myslieť, pracovať tímovo, vzájomne sa rešpektovať a plne sa uplatniť v spoločnosti. Snahou školy je viesť deti k zodpovednosti, čestnosti a slobode v duchu kresťanských hodnôt.

Logo školy odzrkadľuje jej hlavné

poslanie a misiu. Dom - ako symbol bezpečia a prijatia.

Hlavné motto Cirkevnej základnej školy Jána Krstiteľa znie „Škola, kde sme doma“.

Škola, kde sa cítia dobre deti, učitelia aj rodičia. Komín v tvare srdca, ktorý je vyústením pomyselného rodinného krbu, vyjadruje biblické „no najväčšia z nich je láska“. (1Kor 13, 13) Láska je to, čo sa má v prvom rade v škole dostávať a láska má zo školy vychádzať. Tri krúžky v strede domčeka predstavujú tri základné piliere, o ktoré sa škola opiera. Sú nimi rodina, hodnoty a inovatívnosť.

V ďalších číslach časopisu Pútnik sa dozvieme viac o jednotlivých pilieroch, aj o ďalších zaujímavostiach z prostredia výchovy a vzdelávania.

Počas letných mesiacov sa miesto oddychu vyhrnuli rukávy a čakali plné ruky práce na premene budovy bývalej 1. ZŠ na námestí SNP, ktorá sa už 15 rokov nepoužíva na školské účely.

Do úspešného konca rekonštrukčných prác by škola nedospela bez výdatnej pomoci mnohých ľudí z Partizánskeho a jeho širokého okolia. Počas dvoch mesiacov bolo dobrovoľníkmi odpracovaných vyše tristo hodín, za čo im patrí veľká vďaka. Vďaka patrí aj tým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli pri realizácii tohto výnimočného diela a s ktorými sme mohli naplno zakúsiť slogan školy: „**Toto je naša škola, škola, kde sme doma!**“

V prípade záujmu nájdete mnohé ďalšie informácie o škole na jej internetovej stránke www.czsjanakrstiteľa.sk.

Jana Karlíková Priekalová

TÝKA SA NÁS

„Premôž ľahostajnosť a vydoby pokoj“

téma Svetového dňa pokoja 2016

Už je známa téma pápežovho posolstva k Svetovému dňu pokoja 2016. Zverejnila ju Pápežská rada pre spravodlivosť a pokoj v nasledovnom znení: **„Premôž ľahostajnosť a vydoby pokoj.“** „Ľahostajnosť voči biedam našich čias je jednou z hlavných príčin chýbajúceho pokoja vo svete,“ uvádza sa v sprievodnom komuniké pápežskej rady s nasledujúcou konkretizáciou:

„Ľahostajnosť sa dnes viaže na rozličné formy individualizmu, ktoré vedú k izolácii, nevšímavosti, egoizmu, čiže k nezáujmu a nedostatku nasadenia. Nárast informácií neznamená automaticky zvýšenie pozornosti voči problémom, ak nejde ruka v ruku so solidárnou otvorenosťou svedomia. Pre tento cieľ je zásadne dôležitý prínos, ktorý popri rodine môžu dať vychovávateľa, učiteľia, ľudia z oblastí kultúry a médií, intelektuáli a umelci. Nad ľahostajnosťou sa dá zvíťaziť len spoločnou odpoveďou na túto výzvu.

Pre pokoj je potrebné pracovať; nezískava sa bez námahy, bez konverzie mysle a srdca, bez zmyslu pre kreativitu a pozitívne zaangažovanie sa v diskusii. Ide tu o pestovanie zmyslu pre zodpovednosť a utváranie povedomia o závažnosti aktuálnych problémov, ktoré na nás doliehajú, ako je fundamentalizmus, netolerancia, masakra, prenasledovanie pre vieru a etnickú príslušnosť, pošliapavanie slobody a práv celých národov, vykorisťovanie ľudských bytostí vystavených dokonca aj rôznym formám zotročenia, korupcie a organizovaného zločinu, vojna a drámy utečencov a násilne vysídlených osôb. Takáto výchova a senzibilizácia

by sa mala zároveň zameriavať na hľadanie príležitostí a možností ako poraziť tieto zlá: základnými formami konštruktívnej odpovede sú v tomto zmysle vytváranie kultúry zákonnosti a výchova k dialógu a spolupráci.

Budúcoročná téma „Premôž ľahostajnosť a vydoby pokoj“ nadväzuje na posolstvo pápeža Františka z predchádzajúceho roka, pripomína Pápežská rada pre spravodlivosť a pokoj vo svojom komuniké, keď píše:

„Každodenné budovanie pokoja prekonávaním ľahostajnosti sa realizuje v zameraní na rozličné podoby novodobého otroctva, ktorým bolo venované Posolstvo z 1. januára 2015: «Už nie otroci, ale bratia». Mali by sme pokračovať v tomto záväzku so zvýšenou uvedomelosťou a spoluprácou. Pokoj je možný tam, kde sa práva každej ľudskej bytosti priznávajú a rešpektujú podľa požiadaviek slobody a spravodlivosti. Posolstvo na rok 2016 má v úmysle podnieť všetkých ľudí dobrej vôle, osobitne tých, čo pracujú v oblasti výchovy a vzdelávania, v médiách a v kultúre, aby každý z nich v rámci svojich možností a v duchu najlepších predsavzatí prispel k spoločnému budovaniu starostlivejšieho a milosrdnejšieho sveta, čiže sveta slobodnejšieho a spravodlivejšieho.“

Tradíciu pápežských posolstiev k 1. januáru ako Svetovému dňu pokoja začal pápež bl. Pavol VI. Text posolstva sa rozosiela z Vatikánu predstaviteľom krajín celého sveta, konkrétne ministrom zahraničných vecí.

zdroj: vatikánsky rozhlas
krátené

Program slávnostného trojdnia

12.9.2015 (sobota) - v prípade priaznivého počasia modlitba krížovej cesty na Krížovej ceste Povýšenia sv. kríža. Stretneme sa o 15,00 hod. pri 1. zastavení.

O 17,30 hod. modlitba sv. ruženca v kostole Božského Srdca Ježišovho.

O 18,30 hod. sv. omša so speváckym sprevádzaním súboru JESEŇ. Po sv. omši vás súbor JESEŇ pozýva na krátky koncert.

13.9.2015 (nedeľa) - v prípade priaznivého počasia o 10,30 hod. stretnutie veriacich pri 1. zastavení krížovej cesty, kde bude odsľúžená sv. omša. Ak bude nepriaznivé počasia, bude sv. omša v kostole tak, ako býva zvykom každú nedeľu.

O 16,00 hod. v kostole Božského Srdca Ježišovho vás pozývame na koncert zrakovo postihnutého speváka Maroša Bangu.

14.9.2015 (pondelok) - o 16,00 hod. vás pozývame na katechézu (prednášku) vdp. Mariána Bublinca, ktorá sa uskutoční v kostole Božského Srdca Ježišovho.

O 17,00 hod. vás pozývame spolu sa pomodliť Večeradlo Panny Márie v kostole Božského Srdca Ježišovho.

O 18,00 hod. pozývame veriacich na sv.omšu, ktorú bude celebroidať vdp. Marián Bublinec.

Na dosah ruky

Vždy, keď mi padne pohľad na ruky, dostanem chuť modliť sa. Je to čosi, čo mi vštepila rehoľná sestrička v škôlke, kde si deti osvojujú základné životné návyky. Sestra Alojzia nám hovorievala: „Modliť sa je tá najľahšia vec na svete. Stačí sa pozeráť na prsty na ruke. Palec, ktorý máme najbližšie k telu, nám pripomína, že sa máme modliť za ľudí, ktorí sú nám najmilší a najbližší. Ukazovák používame na ukazovanie. Predstavuje tých, ktorí nás učia a zodpovedajú za nás. Prostredník je najvyšší, preto symbolizuje vysokopostavené osoby a predstavených v každej oblasti života. Prstenník je najslabší, predstavuje teda chorých a všetkých, ktorí sa nachádzajú v ťažkej životnej situácii. Malíček je najmenší a zastupuje tých, ktorí sú najmenší a najzanedbávanejší.“

Keď ma uvidíte zamysleného so zloženými rukami, budete vedieť, že sa práve modlím.

Príved' svoje telo k modlitbe a tvoje telo privedie k modlitbe teba.

Bruno Ferrero - malé príbehy pre potešenie duše

Ranná modlitba posledných optinských Starcov

Pane, daj, aby som s pokojom v duši prijal všetko, čo mi prinesie nadchádzajúci deň.

Daj, aby som sa úplne odovzdal Tvojej svätej vôli.

Po celý deň ma vo všetkom veď a posilňuj.

Nech by som dostal v priebehu dňa akékoľvek správy,
nauč ma prijať ich s pokojnou dušou a pevným presvedčením,
že nad všetkým je Tvoja svätá vôľa.

Vo všetkých mojich skutkoch a slovách veď moje myšlienky a zmysly.

Vo všetkých nepredvídaných situáciách mi nedaj zabudnúť,
že všetko je zoslané od Teba.

Nauč ma priamo a rozumne konať s každým členom mojej rodiny,
aby som nikoho nezarmucoval a neroztrpčoval.

Pane, daj mi silu prenášať sa cez útrapy prichádzajúceho dňa
a cez všetky udalosti, ktoré prinesie.

Veď moju vôľu a nauč ma modliť sa, veriť, dúfať v Teba, odpúšťať a milovať.
Amen.

MARIÁNSKY

PRI PRÍLEŽITOSTI DRUHÉHO VÝROČIA POŽEHNANIA KRÍŽOVEJ CESTY POVÝŠENIA SVÄTÉHO KRÍŽA,
V RAMCI TROJDNIA VENOVANÉMU SVIATKU SEDEMBOLESTNEJ PANNY MÁRIE PATRÓNKY SLOVENSKA

KONCERT

MAROŠ BANGÓ

13.09. 2015
KOSTOL BOŽSKÉHO SRDCA JEŽIŠOVHO
V PARTIZÁNSKOM
o 16.00
VSTUP VOĽNÝ

MESTSKÁ UMELECKÁ AGENTÚRA
V PARTIZÁNSKOM
RÍMSKO-KATOLICKÉ FARSKÉ ÚRADY
PARTIZÁNSKE. ŠIMONOVANY A ŠÍPOK
KLUB KREŠŤANSKÝCH SENIOROV
PARTIZÁNSKE – MESTO

Foto: M. J. Partizánske © 2015

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: <http://partizanske.fara.sk>, e-mail: pe.mesto@fara.sk.
Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Lištiak.
Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.
Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.
Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciamy.
Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.
Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.